

Weblog Concertzender Oude Muziek

## Festival Oude Muziek 2011, dag 5

Dinsdag 30 augustus

17.00 **Graindelavoix** – Pieterskerk | 20.00 **Mala Punica** – Domkerk

door *Marijke Ferguson*



Björn Schmelzer

Wat een opwindende dag!

Eerst oude muziek in de aarde geworteld.

Een uurtje later: oude muziek als een vreemde planeet, als een sylfide. Een luchtgeest, die niets, maar dan ook niets met de aarde van doen heeft.

Het ensemble Graindelavoix. Het ensemble Mala Punica.

Twee ensembles die ieder duidelijk gekleurd - gevormd worden, bedacht zijn door een leider. Door een leider met een oorspronkelijke visie.

De naam van het eerstgenoemde ensemble, daarin ligt de aarde voor het oprapen: *grain* = graankorrels, maar ook gruis of korrelig. Geen mooi-zingerij, maar groei, scheppen, het doen ontstaan... de oeroude *sequens* of *litanie*, melodieën die ons via het corpus 'gregoriaanse zangen' als zoet en lieflijk in het hoofd gegeven zijn, klinken bij het ensemble Graindelavoix vierkant. Haast ongenaakbaar. Björn Schmelzer is de leider en inspirator van dit ensemble.

De naam van het andere hier genoemde ensemble: Mala Punica. Tja, wat dat letterlijk betekent weet ik niet precies en met googlen kwam ik ook niet veel verder, maar ik veronderstel dat het iets met spel in de zin van begeesting, betovering te maken heeft. Leider van dit ensemble is Pedro Memelsdorff en ik denk dat zijn credo is: betoveren. Betoveren en verrukt zijn. Opgetogen zijn.

Graindelavoix bracht de Missa 'In resurrectione domini' van Palestrina als een bouwwerk. Een kathedraal van klank. Een heel goede zinkspeler (Lluis Coll y Trull, red.) gaf extra kleur en cachet aan het timbre van de zangersgroep. Drie theorbes met hun ruisende klank bij deze aardse zang. Heel mooi.

Björn Schmelzer begeestert zijn ensemble als een kobold uit de Eddaverhalen: ineengedoken, haast lichtschuw, de armen magisch de klank omvattend en met de handen melodieën en klanksterkte

profilerend.

De zangers stonden bijna per muziekstuk in een andere positie ten opzichte van elkaar. Dat brengt een lichamelijke soort musiceren met zich mee. Met de voeten op de aarde en toch eruit, er uit... dat was waar die armen van Björn steeds maar weer het ensemble toe opriepen, terwijl terzelfdertijd het was alsof hij het ensemble in die machtige armen droeg. Fascinerend.



Pedro Memelsdorff

En dan Pedro Memelsdorff. Een tovenaars. Een pias bij wijlen. Een soort musiceren op de toppen van de tenen. Dat is het waar hij zijn spelers toe wil brengen: niet, o nee alsjeblieft niet met de voeten op de grond, juist niet de slotklank laten horen, uitstellen die cadens, uitrekken de generale pauze, en luister, luister .... en hoor, hoor!  
Niet minder fascinerend.

Mala Punica bracht muziek uit de Ars Nova en Ars Subtilior. De muziek van de geleerden en geleerden uit de 14e eeuw. Muziek waarvan een Franse geleerde uit begin 14e eeuw, zekere Johannes de Grocheio, zei: "...deze soort muziek is niet voor onontwikkelde mensen die niet in staat zijn het raffinement ervan waar te nemen of plezier te hebben in de klank ervan, maar voor geleerden en zij die de subtiliteiten van deze kunst weten te waarderen".

Wat een heerlijke dag was dit.